

BUDAPESTA
2 Martiu st. v.
Dumineca 14 Martiu st. n.

Va eși joi'a și duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 13.

Nr. 18.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Br. Henricu Haymerle.

Retragerea contelui Andrassy dela conducerea politiceii esterne a Austro-Ungariei, în toamnă anului trecut, și numirea în locul lui a lui br. Haymerle, diceau oficiosele nu va avé nici o înfrîngere asupra politiceii acestui imperiu.

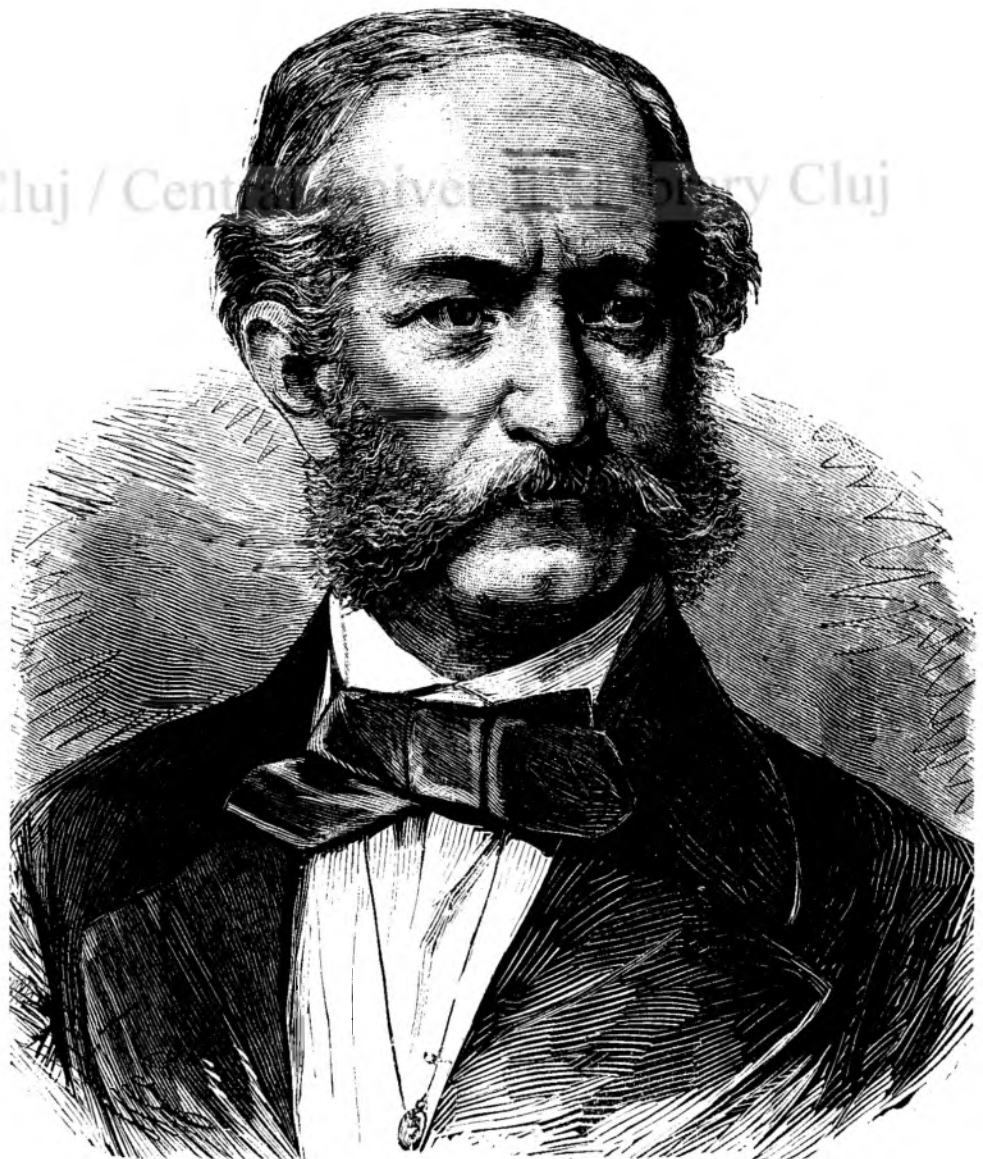
Urmările de atunci înse probéza contrariul. Pasul primu, schimbarea ambasadorilor la Constantinopol și Petersburg, aréta că succesorul lui Andrassy are să duca o alta politica, celu puțin în cât privește orientul.

Ma, déca vom considerá tóte semnele ivite pe orisonul politicu, trebuie să facemu conclusiunea, că ne aflăm în ajunul unor mari evenimente.

Este dar interesantu să punemu sub ochii cetitorilor nostri portretul acelu barbatu, carele în acele evenimente va să jöce unu rolu importantu. Br. Henricu Haymerle, noul ministru de esterne al Austro-Ungariei, s'a nascutu la 1838, asiá dara abia e înca de 42 ani, ceea ce în asemenarea cu etatea lui Bismarck, Beaconsfield și Gorciacoff, se pótenumí înca tineretie.

Br. Haymerle a facutu dara iute o cariera atât de frumoasa. Nascutu la Viena, din o familia cetatiana, el

numai mai târdu a obtinutu rangul de baronu. Întrându pe carier'a diplomatica, a trecut pe tóte treptele aceleia, pâna ce în urma fu numitu ambasadoru la Roma, de unde apoi se urcă în postul ce-l ocupa acuma.

Br. Henricu Haymerle.

C o r d e l i a .

— *Novelă originală.* —

(Urmare.)

— Nimicu mai departe! Fiesce care posedea gustul seu specialu; dta ai escelatu deosebitu în finetia lui. Este frumoasă sinceritatea, m'ai deobligatu prin parerea franc'a, deci nici unu cuvântu mai multu, — si aste sunara semnificativu dela grațios'a veduva.

*

Dn'a Brezoianu era mai multu diabolul ca angeru, caci reesi a îndupleca parintii, ca Cordelia se fia condusa de asta ora prin ea în societate. Le venise cam suspecta simpatia ei, si totusi nu pricepura ca sub surisele naive zacea unu planu ingeniosu. Ei, de si nu cu voia, i apromisera, caci nu scii! era dora bine pentru alte planuri a lor, planuri, caci cum de admirabilu se potrivia bun'a lor cu supratenentele! În plasticul figurei, în expresia trasurilor si în sfersitu în acelu aeru de distincțiune, ce nime altii nu posiedeau.

Scieau ei cum se apuce firul. Iacobescu numai cu dn'a Brezoianu era mai intimu, ea putea pune usior o vorba cumpenitoare, caci ce era mai ponderosu, si mam'a supratenentelui, o demna matrona, cultivă o amicia caldura cu ea.

Si apoi sciti, ce nu gândescu parintii cu fete de maritu?

Ser'a se apropiase, stelele straluciau ca schintei printre fulgii de neua ce fluturau vesel, când se sui Cordelia pe treptele parchetate, unde servitoarea i deschise o chilia forte viu iluminata.

Dn'a Brezoianu era deja gatita, si-o întimpină ca una din acele fiintie, ce în simplitatea vestmintelor apară cu asiă deplina distincțiune, încat iti viniă a crede, ca s'a pogoritu din acelu imperiu a povestilor, unde florile porta fructe de auru, iera crengile flori de diamantu.

Langa ea statură Cordelia, umbr'a cu negretia galburia în pelitia, statură cu lacrimi în ochi, caci isi venise urita ca unu monstru.

— Curagiu, copil'a mea, — duse tiner'a veduva ghicindu-i emotiunea, — astadi ti-se va deschide „sesonul“, lumea visata, si ce-ti dorescu este, se-ti affi idealul, fericirea în ea. Vino deci ocupa locu. Anetta, pune girandoul ca se arunce razele de desus, si apoi asiedia în frisura lunga a la Mozart, bogatele chici a domnisoarei, celelalte voiu pune eu.

Dupa o ora se gatise toalet'a. Dn'a Brezoianu o sili a be o inghititura de vinu cu muscatu, apoi o conduse cu satisfacțiune înaintea oglindei din sala, pe care lustrul plafondului isi jocă lumin'a în resfrangeri.

Cordelia se uită cu mirare, nu se recunoscă în fiintia svelta, mendra si eleganta, ce-i se presintă din cadra.

Vestimentul de gustu, în nuanțil mai finu al unui galbinu palidu, escamotă deseversit urmele negriciose a pelitiei, croiul se alipia cu acuratetia pe langa talia ei mladiosa, se alipia pâna când se gată în unu șlepu paunescu, ce nu-o genă, ci din contra aruncându undulațiuni sublime, o urmariă ca echo — cântecul.

Nu se cuteză a crede, ca este realitate, realitate în care si ochii ei sficioși luciau a vietia, buzele a fericire, iera obrazii petrecuti de repede circulațiune a sângelui, cautau rumeni si fragedi . . .

Se credi rapita în unu visu . . . visu tineru — june si ilusoru; si oh! avea temere se nu pieră se fia

ierasi sclav'a crudei realitati . . . sclav'a înecata în lacrimi si umiliri . . .

— Oh! Dumnedieule, asiă vré se moru, — esclama ea încetu, caci abiă intrându în sal'a de balu, redicase sensatiune. Iacobescu, decorul junimei, i facuse onorea primei toure, pe care o continuara ceialalti cunoscuti, si apoi toti cealalti multi, cari crediura, ca ea este o steua noua, pe orizontul socialu.

— Ieta, — murmură dn'a Brezoianu, — peccatele sociale, seu mai bine misterul prin care se câștiga favorul ei. Unu singuru sciutoriu pasiesce înainte, cealalti nesciindu nimica, tînu curentu, si-l urmèza zelosi . . .

Si ea privi cu îndestulare debutul protegei, de care amicii portau îngrigire frageda. Ei nu numai ca o provocau forte desu, dar i adusera cei mai distinsi tineri, care-si desemnara numele ca cu-o învingere în carnetul ei.

Cordelia devenise o frumsetia sub abundanti'a curteniei, a atentiunii si-a interesului ce-i se dedica. Ea conversă, saltă si suridea cu tota anim'a în acele localitati, ce pâna ieri i erau sinonime cu iadul.

(Va urmă.)

EMILIA LUNGU.

Intorcerea la manastire.

di e di de veselă,
Adi me întorcu la locul meu;
Ah! ce mare bucuria
Simte sufletielul meu!

Am se-mi vediu drag'a-mi casutia,
Locu iubit unde-am crescutu,
Si pe scump'a mea maicutia
Mii de ori am se sarutu.

Am se vediu drag'a-mi poiana
Si padurea-mi înfrundita;
Am s'alergu ierasi la gona
Sus pe culmea înverdita.

O! frumoasa manastire.
Locasiu sfantu calugarescu;
Tie dau a mea simtire
Si iti spunu ca te iubescu!

Langa tine sunt ferice,
Dar departe când me ducu,
Atunci inim'a mea dice:
Vai! de doru-i me usucu!

Nu mai potu traî departe
De locasiul teu sfintitu;
Vai! de tine se am parte
Si se scii ca te-am iubit!

E. G.

Viétia omenésca.

Viétia omenésca se trece numai pré adese ori ca o suflare, care se stinge mai nainte d'a fi observata. Nenumarati se nascu numai pentru a muri, nenumarati numai pentru a petrece vietia lor în suferintie, bole si neplaceri. Chiar acolo unde se pare a fi asigurata vietia pe base solide, la câte eventualitati nu e

espusa! Ea are asemenare cu o lampusióra în furtuna si plóia. În fía-care momentu póte sè se stinga. Prin urmare nu este mirare déca se deduce din tóte compozițiunile statistice o durata media a vietiei omenesci numai de 33 ani.

Buffon a facutu observațiunea, că între durat'a creșterei si între lungimea vietiei exista o proporțiune aritmetica de 1 : 7, astfel că scurțiimea vietiei întrece de șapte ori pe acea a creșterei. Acésta se si întempla la tóte mamiferile fára esceptiuni considerabile. Cerbul, de esemplu atinge desvoltarea sa corporala în anul al cincilea séu șieseala si traiesce pâna la 35 séu 40 de ani. Calul este desvoltatu la patru ani si traiesce pâna la 25 ani. În asemenea modu se afirma acésta lege mai la tóte animalele în genere si numai omul se pare a face o esceptiune dela acésta regula.

Creșterea adevérata a omului atinge finele ei în genere la 20 de ani, si lungimea vietiei corespunditoare acestei creșteri ar fi aprópe 140 de ani. Casurile în cari s'au atinsu într'adeveru o asemenea vârsta se potu numerá unu câte unu între miliardele de vietii omenesci, pe cari le-au spelatu timpul de pe suprafața paméntului. Haller si-a datu ostenél'a de a combiná din tóte casurile posibile esemple de etate înaintata. El numera o mie de casuri de 100—120 ani, șiese-dieci de 110—120, dóue-dieci si unu de 120—130, cincispre-diece de 230—240 si în fine unu de 169 de ani. Înca mai precisu se constata acésta din împregiurarea, că din acele 27 de milióne locuitori ai Britaniei mari au ajunsu în anul 1851 aprópe de 500,000 o etate de șapte-dieci, 129,000 de optu-dieci, 10,000 de nóue-dieci, 2000 de nóue-dieci si cincispre-dieci de ani si 'n fine cá numai 319 au trairu unu secolu. În fața unor asemenea fapte trebuie sè taca, se întielege, legea lui Buffon, si chiar déca amu voi sè ne raportámu la secolii trecuti, la acelu de auru si de argintu, amu aflá si 'n ele pré putíne argumente pentru aপরera ei.

Sánt'a scriptura în adevérnu e pré avara în privint'a anilor, cele cincispre-dieci ale lui Moise sânt chiar risipitoare. Alte documente dau la doi regi latini o etate de 800 si 600, la cáttiva regi ai Arcadei o etate de 300 ani. Înse asemenea notiție sânt atât de fabuloșe si atât de puțin adevérte, în cât nu se pré póte stabili o dovéda solida. Din contra, se póte constata din tóte sorgintile istorice sigure, că ómenii tuturor timpilor n'au trairu în genere mai multu de cât acum.

Astfel au fost si cu secolii în urma, mai multu înca de cât astadi tînt'a mai multor alchimisti, d'a prelungi viét'a pe o cale naturala séu supra-naturala. Unii din acestia cautau pentru acestu finitu pétr'a sapientilor, ceialalti se gândiau necontentitu la medicini secrete. Ei înse murira cu misterele lor si aceste cu dènsii; ele au cadíutu în timpii recenti sub diferite denumiri, precum esentia regilor, rachíul lui Daubitz etc. la siarlatani'a cea mai înșositoare. În scurtu, ori cum ar fi viét'a nóstra, ea se pare destul de lunga în comparațiune cu fiintiele cari locuiescu cu noi împreuna globul paméntescu. Numai puținii animali traiescu mai multu de cât omul. Acești puținii sânt chitul, elefantul si puținé paseri si reptilie; rinocerul si hipopotamul, acești animali nedespartíți în istori'a naturala, traiescu aprópe 70 de ani, camil'a 50, cerbul aprópe 40, mátiéle mai mari, cornutele, calul, magarul aprópe 25, cânele si diferitele sale specii 18, oi, capre, gazele etc. 12, máti'a 10, epurii albi (de Moscva), porcii de mare cel multu 8 si șioricele 5—6 ani.

Sè trecemu dela lungimea vietiei genului la acea a individului, si vom trebui sè observámu, că seculu este de o mare influentia în privint'a acésta. Femei'a

are naturalminte unu organismu mai liniscitu si mai fragedu, care nu o face atât de simtíbila pentru flucsul si refluxul vietiei, cá pe neliniscitul si aprinsul barbatu. Pe lánge acésta vine în genere partea cea mai mica din greutátile vietiei în sarcin'a femeii, cari greutáti sânt atât de strínsu legate cu esistint'a nóstra. Grija pentru pânea de tóte dílele, dificultátile timpului trecu pe dinaintea femeii cu o mâna îngritóre. Tóte comunicațiunile cu lumea esterióra apartínu barbatului. Acésta proporțiune nu trebuie a se considerá pré puțin. Cât de mare este influentia sa, se póte dovedi prin faptul, că seculu barbatescu, predominantu pâna la etatea de 20 de ani în privint'a mulțimei, e întrecutu deja în etatea de 30 de ani de cátra acelu femeiescu si cá se perde lánge acestu din urma la o etate mai înaintata.

Casatori'a este unu portu de linisce, spre care plutescu barbatul pe marea vietiei comerciale si industriale cu o dorintia simtitoare, si 'n care afla femeia tieldul dorintielor ei si cea mai completa sfera de activitate. Casatori'a este prin urmare raportul celu mai conveniabilu pentru omu, care trebuie sè ția si sè prelungésca viét'a. Se díce în adevérnu cu placere „fecióra betrána“, „cavaleru tomnaticu“, înse acestia sânt cea mai mare parte niște individi, cari cu tóte semnele betránetiei numera numai pré rare ori ani corespunditori cu etatea lor; ei sânt vestejiti înainte de timpu atât în privint'a física cât si acea spiritala.

Cá sânt de o influentia mare atât ocupațiunile omului, cât si modul seu de vietuire pentru lungimea vietiei, este cunoscutu ori cui. Căti nu-si ruinéza prin meserile ce le esercita pieptul si stomacul! Cismarul strímbu, croitorul gârbovu, pândiarul astmaticu, machinistul ragușitu, sculptorul tușindu, sânt toti ómeni, cari, pentru a-si cáștigá pânea lor, își chiama în vétra mórtea cá óspe. O activitate din contra care permite o mișcare la aeru curatu, va contribui neaparatu la prelungirea vietiei, înainte de tóte înse sânt linisce si distrațiuni cari întretínutu spiritul vietiei. În tabelele comparative, stá prin urmare în capul tuturor preotii care póte oferi totu corpului seu ce e necesaru pentru întretínerea sa, si care se uita totu-de-una la natura si la ómenii din gíurul seu cu o pietate creștinesca si cu o linisce filosofica. Imediatu dupa dènsul vine comerciantul cu o durata de viét'a media de 65 ani. Apoi urméza tieranul cu 61, soldatul cu 59, impiegatul cu 58, artistul cu 57 de ani.

Putemu evaluá numerul totalu al locuitorilor paméntului aprópe o mie milióne, din cari moru anual 333.333,333, pe dí 91,824, óra 3730, fía-care minuta, 60, prin urmare unu pe secunda. Din acesti murindi dílnici si pe fía-care óra stá a patr'a parte înse în etate copilarésca, dóue sferturi, o jumetate prin urmare moru înca înainte d'a fi ajunsu etatea de 20 de ani. Dint'ó mie ajungu diece etatea de 65 de ani, doi etate de 80 si unu de 100 de ani.

Acésta întru cât privescu partea statistica. Înse ori ce etate ar ajunge unu, ori cât de multu ar încungíurá cu pasi tremurândi morméntul seu; ori cât de tineru ar cadé altul, nu este numerul anilor cari formeza esintia vietiei, simburile esistintiei. Goethe spune : fía-care dí sè fía asemenea unui vasu, pe care sè-l umplemu cu fapte, cugetári si sentimente. A mánca si a bé, a privi timpul si a studiá cursul monedelor, acésta este numai o fracțiune miserabila a vietiei, pe care o putemu primí în puținéle díle ce ne sânt acordate. Adevérnu si fidelitate, întielepțiune si credintia, frumsetie si perfecțiune dau de abiá acestui mecanismu al esistintiei nóstre spirituu si sufletu.

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dzi'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sorele pesare	Sorele apune
Duminea	2	14	S. Mart. Teodotu Ep.	6 12	5 48
Luni	3	15	S. Mart. Eutropiu.	6 10	5 50
Marti	4	16	Cuviosul Gerasim.	6 8	5 52
Mercuri	5	17	S. Mart. Cononu.	6 6	5 54
Joi	6	18	SS. 42 Mart. din Am.	6 6	5 56
Vineri	7	19	Mart. Vasiliu, Efrem.	6 2	5 58
Sambeta	8	20	Par. Teofilactu.	6 1	5 59

Balul din Timișóor'a.

— La 3 martie. —

Óre cine a dîsu : „Românul chiar si în vremuri grele este totu veselul ; unu cântu de doru — si întristarea i-a peritu, o hora — si durerea i s'a alinatu“.

Mai cà s'ar potrivì de minune aste cuvinte simtite de-o ânima simpla si curata cum este a unui adevratu fîu românul, — asîu dîce, s'ar potrivì bine cu victi'a sociala-naționala a nóstra.

Când necasurile sînt amare, când restristele îsi îngramadescu multele lor sbiciuiri asupra omenimeii, atunci la noi aicea se gatescu de jocu — de veselie.

Si când se începu a le schitiá, permiteti-mi a ve iniția puțin si în cele ce ne atingu mai seriosu.

În timpul când românii de aicea aveau în dreptele lor pretensiuni tóta credința si speranța reușirii, când așteptau însetati momentul care se le redeie cele perdate, cá asiá se-si redice cu mândria fruntea — vedeti atunci, burgeois'a nóstra tare si vigurosa cá stânc'a, si ierasi móle si compatimitóre de lipsele si calamitátile altora, circula între sine feliu de feliu de colecte, arangiau baluri si alte petreceri, acáror folosu materialu se trimitea acelor infortunati, ce apelau la mariniim'a lor.

Resultase din asta cá emularea se fia si mai víua, mai îndreznétia ; începura din unu îndemnu propriu a sustîne tineri pe la diferite facultáti, — creara prin ajutoriul lor esistint'a unor institutiuni, cari se alumneze mai multi gimnasisti odata, cáci — diceau ei — ne trebuescu o clasa inteliginta, care se ne fia conducátore si modelu întru tóte.

În astu modu pasieau progresându, cáci deca nu au fost ei redicati prin cultura, apoi o junime putea acum a se așteptá la unu víitoriu mai aventuosu, cáci ei netedira terenul ; purtându luptele grele ale esistintiei, nu repasira înse dela tînt'a pusa ; — înainte ! le era devis'a, si cu atát mai multu acum, cáci cu încetul acea junime sustinuta de ei, începuse a fi independinta — cu nume, si óre care positiá în relatiuniile sociale.

Erá nobila tendința, erá sublimu zelul lor, dar mai sublimu atunci, când unii infortunati fii ai acestei burgeoisie rugara a fi primiti între alumni, dar fusera respinsi crudu, prin unu verdictu si mai crudu — redati si atunci cu durere în sinu, acésta burgeoisia nu-si trase sucursul, ea contribuì mai departe . . .

A fost desamagirea ántâiu ; ursit'a întórse o pagina nóua, si pe ea erau însemnate altele multe.

Acei fii robusti ai poporului românul de aici, acei diligenti si zelosi barbati se deșteptara scosi din acea unica institutiune în care se primiau copiii lor, adeca din — șcôla.

A fost ratecire órba în tempest'a unei nopti, în care nu le mai stralucia nici macar o raza din acei multi lucéferi, nutriti cu trud'a lor, si dela care cu dreptu sperau odinioara a le servi cá totu atâte faruri luminoase si conducátore la tiernul doritu.

Dar sperantie desierte au fost ; sperantie ca tóte acele multe ce se sdobescu de lume — omenime — in-gratitudine.

I amenintia cutropirea, dar dorint'a a traí le deșteptá noi forçe. S'a chinuit acésta mâna de ómeni în contra reului, ce începuse ai trage în abisósele sale imperii ; s'a freméntatu pentru a gasi mênuire, si întocmai cá norii ce din unu asemenea procesu producu schintei — ei îsi recunoscuro positiá subminata, recunoscuro greșitul zelul cu care ajutasera pe altii, si nu interesul lor si-a copiilor lor, adeca șcôl'a confesionala, șcôl'a din care eșisera atátia barbati, nu cu sciintie înnalte, ci asiá cum trebuescu meseriasului orașianu, care totu-de-una a formatu o massa robusta, dar motora în tóte progresele naționale.

Asta prevedere i-a salvatu dóra din cele mai labirintuóse rateciri ; sperantie láncedite îngerminara de nou, si cum apelasera alti la filantropi'a lor, asiá facura si ei arangându sub numele „comunele bisericesci S. Georgiu si S. Iliá“ baluri, acáror venitu curatu erá pentru a provede cu vestminte si recvisite elevii miseri ai acestor dóue șcôle din suburbiul Fabricu.

Dar si aicea avura veninul desamagirii. Modestul lor apelu resuná mai cá în pustiu ; de unde erá justu se primésca ajutoru, primira o rece nepasare, unu indiferentismu crasu . . .

Erá multiamul lumescu ! . . .

Veti ghiçif dara din acestu esposée, cá nu le remase alta, de cât a face ei singuri cu propriele lor forçe, totu cât si cum le dictá mintea si judecat'a.

Si-a fost numai începutul greu. Balurile acestor comune unite prin interese asimile, devenisera dintre cele mai elegante — mai frecventate din tóte câte se arangiau de burgeois'a conlocuitoare ; apoi pe lînga acestu câștigu de calitate, aveau venite considerabile cari anu pe anu ameliorau sórtea unor parinti onesti dar miseri, cu tóte înse care iubiau a-si dá copiilor o educațiune școlara.

Iéta dara ce resultatu póte obtîne concordia si perseverantia ; iéta ce póte zelul pentru esistint'a spiritala !

Dar cât a duratu asta ? Lasu se-o spuna altii cari scúu mai bine, marginindu-me eu a spune, cá apretiuindu-se de straini acele baluri de gustu, s'a nascutu óre care jalusia, cáci s'a jignitu mândria clasei mai inteligente, care altu-cum în locul lor se numesce fruntea, si ar fi îndreptatita a primi ántâiele eloge pentru ori ce succesu socialu séu culturalu.

Ei dara acum s'a buçumatu de timpuriu cá balul acestui anu este arangiatu exclusivu de inteligint'a locala si giuru.

Suná bine, si ce norocire de erá asiá ? Cel puțin aretà strainilor cá esista, cá traiescu. Dar membrii acelu comitetu erau mai toti din burgeoisia, si ei s'au ostentitu ; si deca dreptatea mai are locu în lume si este a se ridicá zelul si ostenéla cuiva, apoi sînt tocmai acesti barbati demni de amintire, cáci ei nu au paradata cu distincțiunea de arangeuri, ci au si doveditu cá scopul întreprinderii le zace în ânima.

Înse pardonu ! uitai a mai spune, cá acestu balu mai avea dupa întielesul multora, si unu interesu nou, si se scie cá nimicu nu ne atrage mai multu cá necunoscutul. Deci nu erá minune, balul avea se fia epo-

calu prin deosebitul seu coloritu naționalu, si prin aceea că avea sè se jõece si — „Roman'a“. Vedeti bine că si când burgeois'a în balurile ei nu desvoltase coloritu naționalu, si nu jocă „Roman'a“, de-ti saltă âni-m'a în peptu de bucuria!

Sub aste auspicii avui una din cele mai deliciose surprinderi ce luându-o de auguru bunu fia-mi permisu a o si amintit!

Eră o provocare fõrte politețioasă din partea unei familie onorabile, ce voindu a participá la balu, doriá a sci si — Roman'a.

Eram dara între strâini, ce nu ne cunosceau avu-tiosele frumseti a limbei, a cântului si-a multor jocuri ale nõstre. Bunicul acestei familie, unu escelentu talentu musicalu, se asiedia la pianu pentru a scõte melodiosele acorde române, strâini jocau, strâini admirau farmecele lor, si adese isbita de durere me îndreptam câtra unu sufletu pricepetoru cu mut'a întrebare : ore de ce nu este atâta amoru si complacere, atâta spiritu de întreprindere si la familiile române de relațiuni mai avantagiõse; de ce ore acolo nu se forméza astfel de exerciție, pentru cá cu atâta sè fia prestigiul balului mai redicatu?

Pe când brav'a colõna germana jocă peste totu românesc fõrte precisu, atunci cinci dõle înainte de sér'a memorabila ni se vesti cá are a se tîne proba de „Roman'a“.

Fost'a, cum a decursu regretu a nu ve puté deslucí, cáci pe atunci noi tîneam prob'a generala.

Ajunse si sér'a de 3 martie. Sal'a redutei cu tóte apartinentele ei spaçiose plutiá în lumina, si lumin'a se resfrângea pe faillul, atlasul, gazul si florile împraschiate a fantasie în gatelele damelor; a damelor cunoscutu si straîne, române si neromâne, din locu si departare.

Mulțimea eleganta, sveltele dame în toaletele lor distinse, acãror șlepuri la ori ce mișcare aruncá undulațiuni sublime; fracurile civililor si uniformele unor pré stimati militari dadeau ochilor unu tablou frumosu. Representanti din tóte brangele sociale au facutu întregul armonicu, chiar si din poporul tieranu, în acãrui respectu — far' sè atingu susceptibilitati — observu, cá cei dela frunte adeca dirigintii sè fia cu mai multa atentiune si curtoasia, cá sè nu dica maliția, cá ei se rușina de portul român, care a fost a mosiului, a parintilor, dõra chiar si-a lor.

Ordul jocurilor s'a începutu cu „Ardeleana“. Patrones'a dn'a Maria Dragonescu fach ântâiul pasiu si imediatu în al doilea urmara parechi cu parechi, cá în o catena víua.

Apoi sè ve mai spunu ce-a urmatu? O sciti dvõstra din petrecerile ce-ati avutu, din deliciosele placeri ce au trecutu, dar lasându-ve suveniru prețiose; suveniru cari totu-de-una ve vor vorbi de-o nõpte cu unu visu, acãrui carmenu este neperitoru . . .

„Roman'a“ a fost punctul culminativu. S'a jocat binisioru, nu înse cu acea pregnantia în care i zace adeverat'a frumsetia. Nu m'a surprinsu jocul greșitu al damelor, ci al dnilor în acelu finalu neasemenaveru. Ei trebuiau sè sustina originalitatea, si nu sè animeze la traversi, care nici odata nu vor puté înlocá graçiosele mișcãri. O singura esceptia s'a facutu, unu singuru domnu a aretatu cum trebue sè fia acea figura, dar acela si este unu român verde cá stegarul.

S'a jocat si „Colo“, cá unu revangiu curtenosu pentru „Ardeleana“ ce-o jocaramu cu atâta entusiasmu la balul sãrbescu din 14 febr. a. c.

Animarea a fost peste întreg'a nõpte, mare si

nenrerupta; si eră o adeverata falõșia a fi în asta societate alésa unde prin rise si surise cochete si dragalasie resuná cá o armonia vorb'a neuasia a românului.

A fost rapire în torentul astor placeri visionare si fugitive, fãra voia iti viniá întrebarea : care a fost începutul visului, si care-i va fi capetul? Dar în tóte atentiunea mi-a veghiatu, nimicu nu mi-a trecutu din vedere, înse dèca cu tóte aste în enumerarea damelor ce au adusu în verva acèsta nõpte nu voiu amintí cutare frumõsa, este nu cá am uitat'o pe ea, ci cá neposiedându cunoscintia mai aprõpe, numele ei mi-a peritu din memoria.

Dintre dõmne : patrones'a dn'a Maria Dragonescu, dn'a Dregheciu cu fica sa dn'a Albina Vlahovicu (Chichinda), dõmnele : Casimiru, Iulia Parascievicu, Anca, Cermely, Adamu, Buibasiu, Cadaru, Maniu, Novacu (Chiseteu), Elena Chitescu, Cornelia Cosiaru, Bugarski, Mille, Omasta, Popovicu (Chisioda), Will (Remetea), Bogdanu (B.-Comlosiu), Cornelia Brediceanu (Lugosiu), Mila Bozganu (Beciche-recu), Sierbanu (B.-Comlosiu), Maria Gherdanu (Unipu), Greceanu (Craiova) s. a.

Dintre încântatõrele june sânt drele : Ecaterina Nestorovicu dragalasia în vestmentu rosa silc si atlas bordeau cu braghinu albu si rose campestre, Ecaterina Tieranu, Hatieganu, Emilia Calaceanu, Lucretia Anca, Teresa Bugarski, Elena Veselinovicu, Olga Casimir, Ecaterina Seimanu, Maria Popovicu, Livia Popovicu (Chisioda), Vlahovicu (Chichinda), Clementina Duca, Novacu (Belintiu), Elisa Cernetiu (Mosnitia), Silvia Bogdanu (B.-Comlosiu), surorile Maria si Elena Sierbanu (B.-Comlosiu) s. c. l.

Cá întregire amintescu, cá acestu balu a datu si unu ore care venitu materialu, s'au facutu si multe suprasolviri, cari se vor cvitá cu multiamita, între aceste se numera si dn'a patrona, cu dõce fl. v. a.

EMILIA LUNGU.

Balul de binefacere din Bucuresci.

— La 5 martie. —

Amu anuciatu si noi balul acesta, care în parte s'a datu pentru ajutorarea înundatilor din Transilvania. Despre succesul lui, „Românul“ la 6 martie scrie urmatõrele :

Balul datu a séra în Teatrul celu Mare sub înaltul patronagiu al M. S. R. Dõmnei în folosul tieranilor lipsiti de hrana si înundati, a întrecutu peste tóte așteptãrile. A dõce, cá a fost splendidu, ar fi pré puțin. Totu ce capital'a are mai alesu, se aflá adi-nõpte concentratu în sal'a Teatrului Naționalu. Logele erau tóte ocupate; sal'a erá asiá de îndesata, în cât la începutu cu mare anevointia se putea jucá. Cu tóte aste, multumita îngrigirii dlor arangiatori, cari si-au datu tóte silintiele de a face locu, s'a jucat fõrte multu si cu mare aventu. A fost o petrecere cum rare ori se presinta publicului bucurescenu. Nici odata frumosul si aratosul costumu naționalu, purtatu de cea mai mare parte din dõmne, n'a împodobitu forme mai graçiose. Ceea ce a contribuitu multu la succesul balului, a fost varietatea si stralucirea costumelor purtate de dõmne; ceea ce i-a facutu mai multu farmecul, a fost vesel'a generala.

Pe la 10 ore si jumetate au aparutu AA. LL. Regale, Dõmn'a într'unu minunatu costumu naționalu, Domnitorul în uniforma de calarasiu. Dn'a Pia Trianu, care facea onorurile, s'a dusu, însoțita de alte dõmne din comitetu, de a întimpiautu pe augustii ós-

peti, ier music'a a întonatu imnul naționalu. Îndata dupa sosirea AA. LL. Regale a începutu jocul printr' unu vals si a duratu, cu celu mai mare avêntu si veselîa pâna la 3 ore diminétî'a.

S'au jucat în repetite rânduri jocuri naționale, la care participau toti fara deosebire. AA. LL. Regale s'au asîdiatu în mijlocul jucatorilor si au privitu, cu multiamirea pe feție, la jocurile naționale.

Corpul diplomaticu asistá în întregul seu la acestu balu. Dn'a White si dn'a comitesa de Hoyos erau admirabile în costumurile lor naționale românesci, pe cari scieau sè le pòrte cá nesce adeverate române.

Spre orchestra erá asîdiata o magasia întrega de buchete si de bombóne. Multîme de grațioase dómne se transformasera în dómne de comptoriu, în folosul saracilor, oferindu domnilor flori si bombóne, în schimbul unei generóse contribuțiuni pentru cei în lipsa. Cine ar fi pututu sè nu-si desierete pung'a când i se întindea mâni atât de încântátore!

Într'unu cuvêntu s'a facutu totu posibilul, cá acêsta întrunire umanitara sè reusiesca si ne simtîmu fericiti a puté afirmá, cá silîntiele dómnelor cari au întreprinsu si au organizatu serbarea, au fost încoronate de celu mai stralucitu succesu.

AA. LL. Regale au asistatu pâna la 1 óra dupa mieđuul noptii si s'au retrasu, esprimându cea mai deplina satisfacere.

Balul de-aséra va remâné multu tîmpu în memori'a acelora cari au luat parte la dênsul.

Balu românu la Hatîeg.

— La 6 martie. —

Stimate Domnule Redactoru!

Tinerimea inteligenta româna de aici avêndu înainte ochilor partinirea caldúrsa a onorabilului publicu românu, dovedita la mai multe întreprinderi ale sale în modu evidentu, se constituî si de asta-data într'unu comitetu pentru arangiarea unui balu naționalu românu cu scopu filantropicu, acáruí venitu curatu fu destinatu pentru procurarea unui orologiu în turnul bisericeii gr. or. din locu. Presidiul acestui comitetu avú generositate a-l primi bravul naționalistu stimatul domnu Marcu Munteanu.

Acestu balu s'a tînutu la 6 martie st. n. a. c. în sal'a localitátilor dlui Nicolae Petrovičiu si a fost cercetatu de unu publicu fórté elegantu si numerosu de ambe secse.

Erá aprópe de 9 ore când întrai si eu în sal'a de dantiu, ea erá înca góla, dupa putîne minute înse publicul începú a se aduná, si în scurtu sal'a semená unui florariu, înzestratu cu cele mai frumóse si nobile flori. Ferice de acelu june, caruia sórtea i permise a privi în acestu paradisu, unde ochii nu se mai potú desfetá de ajunsu la privirea atâtor ângeri rapitori, cari preumblându-se cu multa grația dealungul salónului se amusau prin conversatiune alésa cu tinerii cavaleri români. Oh! cât farmecu desvoltau schinteile ochilor lor; câte surisuri petrundiátore si sîoptiri misterioase, petrundeau pâna în adâncul ânimei! Totul pareá o fantasía! Din care înse sunetul puternicu al musiceii escelente me facú sè tresaru, ea începú a întoná „Hatîegan'a“ cu care dantiu se începú si fini seri'a dantiurilor pentru acêsta séra. Dantiul începú, si dimpreuna cu el o petrecere atât de viala si placuta.

Dupa ce se mai jucara putîne jocuri, sosi „Roman'a“, care s'a dantiatu de dóue ori în acêsta séra. Nu potú sè ve descriu placerea ce simtíeam cu totii

vediéndu, cá cáta grația si elegantia scíu frumósele nóstre româncutíe a desvoltá în acestu frumosu dantiu naționalu românu. Entusiasmul ajunsé aicea la asiá gradu mare, încát mai multi neromâni vediuramu întrându în rëndul jocurilor.

În óra de repausu niște tineri dantiatori ne surprinsera cu jocul „Calusierilor“ dupa acáruí terminare, aplausele cutremurau sal'a. Veselîa erá generala, ea se reflectá pe tóte feciele.

Toaletele în genere au fost moderate, dar precum alta-data, asiá si acuma cu celu mai bunu gustu alese si compuse. Elegantîa simpla predominá în tóta sal'a. Colorile inocintiei si a fidelitátii erau mai multu prezentate.

Scíu cá pe amabilele cetitóre le va interesá a aflá cine a fost regin'a balului si ce toalete s'au vediutu? Nu voiú sè fiu tare indiscretu, déca ve voiú comunicá, cá fia-care a fost regina, cáci tóte a fost frumóse si farmecatóre, totusi înse me voiú încercá din cunun'a splendida de dame si damicele ce au înfrumsetiatu acestu balu, a ve citá pe cele care au escelatu mai multu.

Dómnele: Maria Ciucu, vestmêntu de faille negru; grațioasa dna Ana Munteanu, vestmêntu de faille rosíu bordeau cu atlas totu de acêsta colóre; afabil'a dn'a Mina Ratîu, haina de cachemir albu, garnisita cu metasa rosa si flori; dn'a Susana Ivascu, haina de faille cafeniu, cu dantele albe de Bretone; dn'a Fira Balasiu, cu haina négra decorata cu catifea négra; dn'a Ana Anken, haina de tarlatan albu trasu cu fire de argintu si garnisita cu dantele negre; dn'a Mimi Baciu (Orastie) haina de crepe-lisse alba, decorata cu atlas rosa; dn'a Fira Serafin, haina cenușia decorata cu albastru; dn'a Fira Fagarasiu, haina de faille negru, decorata cu primuri rosii; ier dintre

Domnisióre: frumós'a si grațioasa blondina ce ai dorí sè-o totu vedi, Aurelia Filipescu, portá cu multa elegantia o pré frumósa haina de tarlatan albastru trasu cu fire de argintu, si mai de totu acoperita cu ghirlande de flori; multu afabil'a dsíora Eugenia Munteanu, avea o frumósa toaleta alba de tarlatan cu fire de argintu si garnisita cu rose albe; placutele sorori Maria si Elena Ciucu, ambele în haine albastre de satin presuatu, garnisite cu dantele de Bretone negre si cu flori; svelta dsíora Fira Balasiu, haina de cachemir albu, decorata cu metasa rosa si flori; si gentil'a dsíora Nandra, în haina vêneta de tarlatan cu fire de argintu si flori.

Publicul neromânu înca a fost în frumosu numeru presinte.

Venitul curatu înca nu se scíe, se vorbesce înse a fi considerabilu.

Astfel decurse acêsta nópte fericita si cu ea animositatea pâna la reversatul dílei, când apoi ne despartíramu ducêndu fia-care unu dulce si neuitatu suveniru.

X.

Carnevalu.

Despre balul românescu din Clusiu, arangiatu înca la 19 februarie, publicaramu deja o notiția scurta, cáta ni s'a tramisú. Acuma, dupa trecere tocmai de trei septemâni, primiramú si o corespundintia mai lunga; dar, firesce, nu o mai putemú publicá, cáci astadi sînt alte întêmplari la ordinea dílei. Cu tóte aceste înse, cá cetitórele nóstre sè scía cari dintre cunoscutele lor au participatu la acelu balu, vom însemná — din scrisórea nelegibila a dlui împarteșitoru — urmatórele nume: dómnele: Elisa Isacu, Iulia Coro-

ianu, Rudolful Polcz, Lazaru Baldi, Leontina Popu, Samson Ratiu (din Turda), Rosalia Popu (din Gilau), Vladuti (din Turda), Iulia Magyarossy si altele; domnişoarele: Camila Popu, Elena Pipoşiu, Ema Popu, Aurelia Rosiescu, Gizela Müller, Iolana Ramazetter, Irma Bérésy, Maria Bérésy, Elena Filipu, Iuliana Tóth (din Têrgul-Muresiului) si altele.

Ultimul balu de curte din Bucuresti a întrecutu — precum cetimu în „Press'a“ — în frumsetia si eleganta tóte balurile de acolo din iern'a acést'a. Totu ce Bucurestii si provinci'a are nobletia si notabilitati isi deduse întelnire în salónele augustului suveranu. Dómn'a a escelatu nu numai prin gustul elegantu al toaletei, ci si prin graciós'a-i maniera. În giurul A. S. R. s'au vedutu dómnele: Alesandrina Manu (catifea albastra deschisa cu unu desous de brocart), Zoe Sturdza (satin lilas), Pulcheria Moscu (satin albu garnisitu cu siardonii de argintu), Elena Filitis (satin negru cu jai si garnisitu cu dhalii roşie), Elena Ferichidi (tablier de volubile încadrate cu dantele), Rosieanu (desous de satin albu cu traîne Pompadour), Maria Iorgulescu (traîne de dantele si de scarabile), Fotino (catifea albastra cu dantele si flori aquatice), Lupescu (tissus d'or), Sיעicaru (satin maure cu lilas), dsioarele Porumbescu (surat albu cu lilas albe), Maria Ghica (crep albastru), Marcovici (faille albu) etc.

Baluri la Bucuresti. În septemân'a acést'a, mercuri, s'a datu în Teatrul Naţionalu, al doile balu în folosul saracilor, sub patronagiul Dómnei. Totu în acea séra s'a arangiatu în sal'a „Dacia“ balul Societati constructorilor români. Vineri se dete altu balu, al Societati lucratorilor tipografi, „Desceptarea“, în sal'a Boséi.

Concertul si balul din Şiri'a, în comitatul Arad, n'au întrunitu unu publicu atât de numerosu, precum s'a speratu. Producţiunea corului tieranilor a reeşitu peste tóta aşteptarea bine. Petrecerea ênsasi a fost fôrte animata si a duratu pâna 'n reversatul dfilei.

La Slatina, în Români'a, în sér'a de 12/24 febr. dnii oficeri ai regimentului 3 de dorobanti au datu unu balu în profitul cumperării de arme. Acestu balu cu concursul binevoitoru al dlor orasieni au produsu, scadiându-se tóte cheltuelile, sum'a de lei noi 410.

Ce e nou?

Fidantierea moştenitorului de tronu Rudolf cu principes'a Stefania, fiic'a regelui de Belgia, a deşteptatu víua bucuria atât în imperiul austro-ungurescu, cât si în Belgia. Acolo corpul legislativu si corporaţiunile numai decát isi exprimara felicitările prin deputaţiuni, si mirii au fost întimpinati cu mari ovatiuni; aice în Budapesta, precum si la Viena, corpurile legiuitoare însarcinara pe primul-ministru a interpretat sentimentele de felicitare, si totu-odata au decisu sè se tramita si o deputaţiune, compusa din membrii ambelor camere, care sè duca la tronu espresiunea de omagiu si devotamentu. Într'aceea fericitul mire si-a prelungitu timpul de petrecere la mirés'a sa. Timpul cunnicei înca nu s'a ficsatu; dupa unii, aceea se va serbá înca în anul acesta, — dupa altii însè, numai în anul viitoru.

Fidantiat'a moştenitorului de tronu Rudolf, fiitórea regina a Austro-Ungariei, cu dreptu cuvântu stêrnesce acuma cea mai víua interesare si curiositate în tóte cercurile de conversaţiune. Dupa informaţiunea dîuarelor, jun'a principessa Stefania, e cevasi mai nalta decát mijlocia, blondina, cu peru castaniu. Educa-

ţiunea ei s'a facutu în spiritu religiosu, în locuri publice abiá s'a vedutu pân'acuma, când pentru ântâia-óra a asistatu la o represintaţiune de opera dimpreuna cu mirele si parintii ei. Dêns'a a fost de dóue ori în Budapesta, prima-data când s'a înauguratu statu'a moştiului ei, a palatinului Iosif.

Maj. Sa regin'a Elisabeta, venindu din Angli'a, a sositu la 11 l. c. deminét'i'a la Brusela, unde a fost aşteptata de famili'a regésca, dimpreuna cu moştenitorul de tronu Rudolf si de principess'a Stefania. Întimpinarea, firesce, a fost fôrte cordiala. Maj. Sa a petrecutu acolo numai trei óre si apoi a plecatu spre Viena.

Diet'a a suspendatu desbaterea bugetului, si s'a ocupatu de alte lucruri, între altele de o petiţiune a jidanilor, cari cereau împartírea între ei a fondului lor şcolaru care se urca la dóue milióne, dar cererea lor s'a refusat.

Monumentul lui Heliade s'a depusu la Bucuresti lângá universitate si aştépta primavér'a si mijlócele necesare dela camera, spre a se puté ridicá si inauguré. Comitetul, prin subscriptiuni voluntare si represintaţiuni teatrale, a strínsu si a debursatu peste 30,000 fr. pentru facerea si ducerea în capitala a acestui monumentu naţionalu. Pentru acést'a s'a tînutu o contabilitate regulata de dl Stefan Ioanidu bancherul, casierul comitetului, si s'a formatu dosaru cu tóte actele justificative. Fondul fiindu esauriatu, comitetul s'a adresatu prin presiedintele seu príncipele Dim. Ghica la ministerul cultelor si instructiunii publice, cá sè înscrie în budgetu sum'a de 8 mii fr. ce mai trebuie pertru instalare si pentru plat'a unui restu din transportul pe mare.

Unu banchetu la Bucuresti. Cetimu în „Press'a“ de marti, cá duminica, a avutu locu banchetulu datu de colon'i'a englesa din Bucuresti în onóra lui White, primul ministru plenipotentiaru si tramisu extraordinaru ce Anglia a avutu în Români'a. La acestu banchetu a fost invitatu si asistá si dl Boerescu, ministru afacerilor straine, precum si dl secretaru generalu al acestui ministeru. Primul toastu a fost pentru regin'a Marei-Britanii, al doilea pentru Dómnul si Dómn'a României. S'a pusu apoi unu toastu, în modul celu mai magulitoru si mai entusiastu, pentru White, ministrul Angliei, la care acesta a respunsu exprimându între altele, esistinti'a simpatiei si reciprocitati de interese ce esista între naţiunea englesa si cea româna. S'a ridicatu unu altu toastu pentru dl ministru al afacerilor straine române, la care acesta a respunsu cu urare pentru naţiunea englesa si cu felicitári pentru guvernul englesu, care a facutu o asiá de fericita alegere în person'a dlui White, stimatu si iubit de toti români, si celu mai bunu spre a întari si mentiné cele mai bune relaţiuni între cele dóue state. S'au mai urmatu si alte toaste, si în tóta durat'a banchetului a domnit cea mai mare cordialitate si afectiune între persónele cari au asistatu la acést'a serbare.

Esundarea riurilor a încetatu, fâra d'a produce pagube atât de mari, precum putea sè facea. Aradul, ajunsu la pericolul celu mai mare, a scapatu. Comunicaţiunea pe căile ferate s'a reneputu.

Români din Clusiu, la iniţiativ'a dlui advocatu dr. Aureliu Isacu, au serbatu la 28 febr. în sal'a otelului „Biazini“, recunóscerea independintei României de càtra Franc'i'a, Engliter'a si Germani'a. Cu asta ocaziune s'a decisu si tramitarea unei depesie de felicitare dlui primu-ministru Ion Bratianu. Serbarea, deschisa prin o cuvântare rostita de dl Isacu, a fost fôrte animata; s'au rostitu mai multe toasturi, de càtra dnii

Isacu, Iuliu Coroianu, Stanescu (din Arad), V. Nicóra, Al. Popu, G. Onisioru, P. Bodóba etc. iér dl Petru Dulfu ceti o poesia ocaionala. Corul junimei a întornatu mai multe piese naționale, dl dr. Selceleanu (din Arad) a cântatu unu solo, si dl Ben. Popu a executatu cu violin'a câteva melodii române. Petrecerea dură pâna dupa miezul noptii.

Unu nou ambasadoru la Bucuresci. Unu evenimentu mare s'a petrecutu în lumea politica ! Si Monaco a recunoscutu independintia României. Alteti'a Sa Serenisima, Carol III, principele de Monaco, a binevoitu a numi pe dl marquis de l'Aubespine-Sully în calitate de însarcinatu de afaceri al principatului în România. Dl marquis de l'Aubespine-Sully a remis scrisorile sale de creantia dlui B. Boerescu, ministru afacerilor straine, vineri la ór'a 1 p. m.

O crima grozava. Cetimu în „Cultur'a“ : În satul Holtina, din Dobrogea, ce este forte aprópe de Dunare, se aflá trasu la adapostu unu Caicu cu trei ómeni : capitanul caicului, fiul capitanului, si pilotul ; toti trei steteau aci cu caicul în marginea unei paduri, așteptându desghiatiarea Dunarii. Joi, 7/19 februarie, pe la órele 5 p. m. se pomenira cu trei caletori despre Silistra, rugându-i se le dea ospitalitatea pentru vr'o dóue óre, cáci sânt tare osteniti. Capitanul i-a ospetatu cu multa bunavointia dupa obiceiul turcescu, cáci ei sânt forte ospitalieri. Caletorii erau niște talhari turci ; au siediutu pâna la 8 óre când s'a întunecat bine, si apucându pe capitanu, i-a taiatu capul jos ; au luat pe pilotu si dupa mai multa casna, i-a spintecat pânțele espiindu îndata ; fiul capitanului, fiindu mai tineru si mai cu putere, a scapatu din mânele lor si a datu fug'a în satu cu sângele curgându șiróe, cáci totu corpul erá numai întiepaturi de cutitu. Viindu autoritáțile competente, au constatatú cã talharii au fost în adeveru turci, si cã au comisu crim'a, sperându cã vor gasi bani în caicu, dar n'au pututu gasi mai multu de trei sute cinci-dieci de lire otomane, pe care le-a luat talharii împreuna cu alte lucruri ce a mai gasitu prin caicu. Pe morti i-au îngropatu aci, cáci famili'a capitanului turcu este în Trapezunda ; iér rânitul este pusu spre cautare în spitalu ; doctorul înse spune, cã n'are sperantia de a-l scapá. În satul Holtina locuitorii sânt români si bulgari.

Sciri scurte. Dl Petru Tisu din Zarandu a facutu în septemânile trecute la Budapesta censur'a de avocat. — Dl T. Maiorecu a tînutu duminica a trei'a prelegere în sal'a Ateneului din Bucuresci ; va mai tîné una, si apoi va merge la Iasi, unde asemenea va tîné o conferintia ; tóte conferintiele dsale se vor tipari. — Hartmann, pusu la Paris în libertate, a plecatu îndata la Dieppe unde s'a imbarcatu pentru Engliter'a. — Agitatiune analoga domnesce în cele trei orasie Dunarene : Galati, Braila si Calarasi. Motorul este junctiunea drumului de feru, ce are se lege Români'a-mama cu Dobrogea si cu portul de mare Constantia. Fia-care din aceste trei orasie dorescu si stariuescu cã junctiunea se tréca pe la ele.

Flamur'a lui Hymen.

Dl Mihaiu Veliciu, avocatul în Chișineu, comitatul Arad, la 7 l. c. si-a încredintiatu de soția pe domnisiór'a Elena Popovicu, fic'a dlui Alesiu Popovicu, avocatul în Comlausi, comitatul Arad.

Dl dr. Nicolae Olariu, avocatul în Sibiu, la 7

martie a serbatu cununia sa cu domnisiór'a Iustina Popovicu Barcianu în Têrgul Muresiului.

Suvenirea mortilor.

Elena Papiu n. Piso a încetatu din vietia la 7 martie în Deva, în etate de 41 ani. O gelescu : Ioan Papiu, protopresbiterul Devei, cã soțiu cu minoreni seii prunci : Valeria, Letitia, Emilia si Enea ; Sabin Piso, protopresbiterul Geoajului II-lea cu soția sa Elisabeta cã parinti ; Simeon, Sabin, Elisabeta, Pompiliu si Ana cã frati ; Ioan Russu, Ana Crisianu, Teodor Colbasi, Ioan Ghibu, Septimia Albini, Vasilie Oresanu, Maria si Nicolae Papiu cã cumnati si cumnate ; Octavianu Russu cã nepotu.

Cornelia Stolojanu, fic'a dlui Andreiu Stolojanu, un'a dintre cele mai frumoșe si mai culte dame române din Lugosiu, a repausatu în florea etatii sale, gelita de toti aceia, cari o cunoscura.

G h i c i t u r a.

— De R. A. —

Unu cuventu din 3 silabe ; cetitu din nainte, dà unu riu în Europa ; cetitu din napoi înainte, dà unu timpu numitu.

Terminul de deslegare e 24 martiu. Cã totu-deuna, si de asta-data se va sorti o carte.

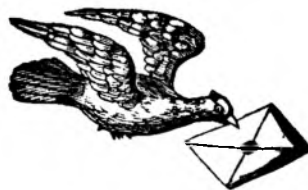
Deslegarea ghiciturei din nr. 12 :

Nourii cu toti trecuse,
Sórele acum luciá ;
Curcubeul de pe ceriuri,
Pe încetul disparea.
Numai dorul dupa tine,
Dorul crudu, dorul amaru ;
Numai gelea cea adána ;
Dela mine nu disparu.

Bine au deslegat'o dómnele si domnisiórele : Emilia Popu n. Marcusiu, Susana Popovicu, Fira Serafin n. Popu, Anastasia Bistrianu, Elena Zacharia n. Daminescu, Emilia Onciu n. Ciavoschi, Anastasia Borca, Nina M. Lemeni, Aurelia Filipescu, Sofia Peovicu, Elena Socanu, Minodora Popescu, Eufrosina Popescu, Zoe Dimbu, Rusalina Teodorescu, Ida Mladinu, Nina Ardeleanu, Georgina Alesandrescu, Amalia Crisianu, Cleopatra Popescu, Maria Popovicu, Lucreția Almasianu, Cornelia si Elena Popescu, si dl Demetrie Bejanu.

Premiul 'a câștigatu dsiór'a Georgina Alesandrescu.

Post'a Redactiunii.

O Banatiéna. Ve multiamimu. Dar deja primisemu din alta mâna unu raportu despre petrecerea aceea.

Delénul. La timpul seu amu fi publicatu cu mare placere ori cât de putinu ; dar acuma nu mai putemu. Ve multiamimu dara de bunavointia, si

ve rugámu cã la alte ocaunișe ni relatati numai decát.

Dsiórei V. P. D. in G. V. Ar ocupá pré multu locu, si acesta ni e atât de scumpu. De ce totu asiá mari ?

Sielau. Cu numeri din anii aceia nu mai putemu servi — celu putinu de vr'o 5—6 ani. Ne mirámu, cã nu i-ati cerutu la timpul seu.

Covasintiu. I vom face locu în „Siedietóre“, pentru care e mai potrivita.